

ne diši izvrstna vinska kapljica pri Katiki in Frančeki, in po nešteti vinskih kletih slavni lotmerški goric. Ogorčen piše, kaj boste vi, Križevčani, ki še elektrike nimate, pač pa ste srečni posestniki sto let stare šole. Vaša nazadnjaška miselnost je kriva, da je splaval po Muri zaželjeni špital in da se gospodarstvo in kultura v okraju ne moreta tako razmahniti, kakor to želijo napredni, nacionalni ljudje. Lotmerški nacionalisti, kaj pa ste delali tedaj, ko je imela JNS vso oblast in moč v svojih rokah? Ali ste prespali svoj čas omamljeni od sladkega vina in siti dobrot prišleke zemlje, da se niste oglasili, ko sta bila ministra Pucelj in Kramer, in je v Ljubljani delil milosti ljudski ban dr. Marušič. Stal bi že špital v lepem naprednem jutomeru, ubit bi bil za vedno klerikalni zmaž in nacionalna misel bi prekvasila vso Mursko polje. Vse mine: Lotmerk, nekdanj nemčurski, je postal jugoslovanski, pa ne bo več dolgo. Postal bo, kar bi moral biti že od nekdanj: slovenski!

Sv. Duh v Halozah. Iz tega kraja se pač malo kaj sliši. Pa tudi tukaj živimo ljudje, ki se moramo boriti za košček kruha. Žalostno je naše stanje in imamo občutek, da smo mi in naši kraji od vseh zapostavljeni. Nič se ne briga več za nas, ne v oziru šole, še manj pa v naših gospodarskih razmerah, odkar so našo staro občino, ki je bila nad sto let stara, razkosali. Naše ceste so v takšnem stanju, posebno pa dol v Doleni, da ne moremo nikamor, da naša živina prazno, ne da bi kaj vozila, gazi blato do vampov. Apeliramo na vse merodajne činitelje, do banske uprave, da se zavzamejo za nas, da dobimo vsaj v Doleno boljšo cesto, in da nam tajo tudi našo občino nazaj, da lažje izrazimo svoje težnje, kar sedaj ne moremo. Sedajne občinske uprave nimajo smisla za nas in gledajo vse bolj za svoje centre. — Sedaj pa še nekaj bolj veselega. Končno vendarle enkrat dobi naša lepa cerkva sv. Duha vsaj dva zvona. Težko gre, a šlo bo, upamo, da jih za binkošti dobimo, da ne bo tako žalostno, ker sedaj nimamo nič. Vojna nam jih je pobrala, a ostali je pa počil. Na vsa blaga srca trkamo, od blizu in daleč, naj ne zapirajo vrat, ko se oglasi zbiralec darov zato pri Vas! Ponižno prosimo, darujete kolikor kdo največ more, kajti mi sami ne zmremo tega. Posebno pa se obračamo na vse

Nov kašelj ga je jel dušiti, kri je bruhnala iz njega, mladi pater se je zgrudil. Ko so ga nesli s prižnice, so ljudje stekali in od bolesti vpili, vsem je bila na obrazih tegoba bridkega spoznanja o grehu in smrti.

Ta večer je bila okoli spovednic taka stiska ko še nikoli. Vsak si je hotel oprati dušo, vse je hotelo k spovedi. Duhovniki so morali vso noč prebdati v spovednicah.

Tudi v duši grofovega jagra se je jelo tajati. Pridiga mladega patra in nje pretresljivi konec sta ga tako vznemirila, da se je tudi on res odločil za Boga. Toda pot tja ga je strašila. Saj je bila le ena edina pot, kakor je dejal pater Krištof: pot mimo spovednice.

Se noben človek ni vzbudil v grofovem jagru tolikega spoštovanja kakor pater Krištof. Patrova častitljiva postava, poduhovljeni obraz in posebno očetovska skrbnost so ga mikali; saj Anza očeta nikoli ni poznal. Ali to ga je jezilo, da je pater vedno zopet poudarjal, da je za grešnika zakrament pokore najpotrebnejši. Spoved se je zdela jagru strašna, nekaj, kar za moškega ni in ni. Svoj živ dan še ni bil pri spovedi. Pa je moralo biti le nekaj čudovitega: iti k spovedi in oprati se vsega in iznebiti bremena grešne preteklosti. Videl jih je: ljudi, ki so vreli k spovednicam, kako so se vračali veseli in pomirjeni. Da, celo fantje in dekleta iz njegove to-

Pri lenivosti črevesja,
črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica zapako dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ - JOSEFOVE

vođe odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

tiste zunanje občane in gospode, ki imate pod zvonom sv. Duha svoje vinograde, s prošnjo: pomagajte nam, darujte nam vsak po svoji moči! Saj bodo tudi Vas pozdravljali, ko bodo zvonili »Zdravo Marijo«, ko boste v svojih vinogradih delali. Saj vidite, kako je to zdaj žalostno, ko imamo popolnoma mutasti zvonik. Vsem tistim pa, ki s svojim klevetanjem ovirajo zbiranje prispevkov, povemo, da kljub temu dobimo zvonove.

Cadram. Na cvetno nedeljo, 21. marca, je bilo po ranem cerkvenem opravilu v Katoliškem prosvetnem domu ustanovno zborovanje Kmečke zveze. V imenu pripravjalnega odbora je spregovoril pozdravne besede Franc Flor. Prof. dr. Hohnjec je v poljudnih besedah obrazložil pomen kmečkega stanu za narod, cerkev in državo, sodobna vprašanja našega kmetijstva in nalogo prave kmečke organizacije. V odbor Kmečke zveze, ki že šteje nad 200 članov, so bili izvoljeni: načelnik Potočnik Ignac, podnačelnik Oblonšek Anton, tajnik Flor Franc, blagajnik Jelen Blaž; odborniki Golčer Anton, Kolar Anton, Kovač Jožef; namestniki Začek Jožef, Habjan Jožef, Brglez Jožef; preglednika duh. svetnik Hohnjec in župan Ludvik Brglez; zaupniki Rakovnik Jožef, Breznik Leopold, Golčer Anton, Leskovar Avgust, Janež Jožef, Dečar Franc. — Načelnik Kmečke zveze in ob enem načelnik krajevne organizacije JRZ Ignac Potočnik je bil odlikovan z redom sv. Save 5. stopnje. V nedeljo, 14. marca, mu je g. sreski načelnik Matija Malešič sam izročil odlikovanje ter je pri tej priliki poudaril velike zasluge odlikovanc kot vnetega združnega delavca (že dolgo let je predsednik tukajšnje posojilnice) in vztrajnega netovalca. Našem vrlému pristašu,

varšije na Fužini so prišli in po spovedi so bili videti srečni in zadovoljni, kakor da so prerajeni.

Kljub temu je odlagal spoved od enega dne na drugega. Šesti dan je stal z nekaterimi drugimi možmi pred cerkvijo na sejmišču. Tedaj je prišel pater Krištof mimo njih in jih je prijazno pozdravil. Vsi so spoštljivo odzdravili. Tedaj je pater še enkrat prav posebno prijazno pokimal grofovemu jagru in ga nekaj trenutkov gledal s svojimi svetlimi očmi tako žalostno in presunljivo. Ta pogled je mladega moža vsega spreletel. Zdelo se mu je, da pater že vse ve in da ga pozna do dna duše.

Razburjeno je zbežal ven na polje in taval sem in tja. Hudo je vihralo v njem.

Da, spovedati se hoče!

Toda kako, kako?

Kljub vsem naukom še ni vedel, kako se je treba prav spovedati.

Teh dvomov ga je rešil pater ... svojo dopoldansko pridigo. Pater je govoril ... spovedi in je rekel tole: Če je še kdo v ... ki se doslej še ni spovedal, naj nikar dalje ne odlašaj, ker druge poti ni, da najde svoji duši mir! In če je kateri slabo poučen ali pa se sam ne zna pripraviti, naj le kar pride! Vsak spovednik mu bo rad pomagal, da bo lahko opravil dobro spoved.

(Dalje sledi.)

delavnem in uglednemu Ignacijo Potočniku na še srčne čestitke!

Spodnje Laže, občina Loče. Naša vas leži v skrajnem jugu sreza Konjice ter je bila l. 1933 združena v eno občino Loče, v kateri so trenutno včlenjene vse bivše samostojne občine Loče, Ziče, Sv. Jernej, Zbelovo in Laže. — Na pobudo agilnega sadjarja iz Spodnjih Laž se je pred približno dvema leti ustanovila v Spodnjih Lažah podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva, ker ima vsa okolica skozi svojo krasno lego, hriboviti teren itd., najboljše pogoje za gojitev one aktivne postavke, katero še more danes naš kmetovalec brezčasne druge konkurence pričakovati, to je: sadjereja. Vse višje oblasti, tako kr. banska uprava v Ljubljani, kakor sresko načelstvo v Konjicah so šle odobrili, ki je vzel zadevo temeljito in resno v pretres, vsestransko na roko, in je društvo višjim oblastvom za pokazano mu uvidevanje nad vse hvaležno. Novoustanovljena podružnica v Spod. Lažah je prejela po posredovanju nadzornih oblastev prve pripomočke za uničevanje največjih sadnih škodljivcev, golazni, ki se nabere pod škornjo ter spomladi pride na dan. Podružnica je prejela dve samodelni škropilnici, tudi nam je poklonila kr. banska uprava v Ljubljani 100 kilogramov Arborina, žvepleno-apneno brozgo smo si sami najceneje zvarili, tako da lahko gre boj z največjim zaupanjem v uspeh naprej ter lahko gledamo, ako bomo vsi edini, z najboljšim zaupanjem bodočnosti v oko. Podružnica si je stavila v program postavitev sušilnice, kar je za celi rajon obširne občine Loče gotovo velikega pomena.

Vojnik. Na belo nedeljo dne 4. aprila bo imel v osnovni šoli v Vojniku takoj po rani sv. maši hmeljarski nadzornik g. ing. Dolinar važno predavanje o pravilnem negovanju hmelja. Vabljeni ste vsi hmeljarji, da se tega zanimivega predavanja priznanega strokovnjaka udeležite v obilnem številu!

Vojnik. Občni zbor tukajšnje krajevne Kmečke zveze se vrši v nedeljo dne 11. aprila, takoj po rani sv. maši v osnovni šoli v Vojniku. Občnega zbora se udeleži tudi načelnik glavnega odbora Kmečke zveze v Ljubljani g. Brodar. Člani, udeležite se tega občnega zbora in pokažite pri tej priliki svojo kmečko zavest!

dni sneg. Mnogi domačini so tokrat prvič videli sneg. Zadnjič je snežilo v Aleksandriji in v Ashefu v Egiptu l. 1835.

Odklejš so robci četverokotni?

Mnogi ne vedo, da so morali na Francoskem izdati poseben zakon, da so dobili žepni robci četverokotno obliko. Do 18. stoletja so imeli ti robci vse mogoče oblike, okrogle, jajčaste, trikotne itd. Nekega dne je kraljica Marija Antoaneta izjavila, da je od vseh teh oblik imela najboljšo izkušnje s četverokotnimi. Kmalu potem je dal kralj Ludvik XVI. objaviti dekret, ki je veljal: »Žepni robci, ki jih izdelujejo v kraljevini, morajo biti takšni, da bosta njihovi dolžine in širine enaki.« To je bilo 2. januarja 1785.